

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת וישב

חלק ה - פרשת שמות זארא

יום	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	כא ע"ב, כב ע"א	ריג-רכ
שני	כב ע"א	רכ-רכד
שלישי	כב ע"ב	רכד-רכט
רביעי	כג ע"א	רכט-רלה
חמישי	כג ע"ב	רלה-רמב
שישי	כד ע"א	רמב-רמז
שבת	כד ע"ב	רמז-רנג

פרשת וישלח תשפ"ב

עלוז מס' 158

ז"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

יעקב בא שלם עם השבטים שהיו חסידים שלמים

רבי אלעזר, מוקים ליה להאי קרא בייעקב, דקדשא בריה הוא אזמין בהדיה מלאכין משריין ממנן, בגין דהא איהו אתי שלים בשבטין עלאין פלהו שלמין פדקא יאות פמה דאתמר, (דכתיב) ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים ואתמר, והכא פיון דאשתזיב מניה דלכן והא אתפרש מניה, פדין אדדווגת עמיה שכינתא, ואתו משריין קדישין לסחרא ליה, וכדין ויאמר יעקב פאשר ראם וגו', ומאינון מלאכין שדר ליה לעשו, הדא הוא דכתיב וישלח יעקב מלאכים, מלאכים ממש הוּוּ ודאי.

השכינה שרתה סביב דוד המלך ושמרה אותו בבית אביש מלך גת

פתח רבי יצחק ואמר, פתיב (תהלים לד ח) חונה מלאך יהו"ה סביב ליראיו ויחלצם, הא אוקמוה, אבל באתר חד פתיב פי מלאכיו יצוה לך, מלאכיו סגיאין, והכא חד, דכתיב חונה

מתוק מדבש

ראם מחנה אלהים זה, פי' מחנה השכינה הנקראת אלהים ומאינון מלאכין שדר ליה לעשו ומאלו המלאכים שלח אל עשו הדא הוא דכתיב וישלח יעקב מלאכים פירושו מלאכים ממש היו ממש מלאכי מרום בודאי ולא שליחים בני אדם הנקראים ג"כ לפעמים בשם מלאכים, ר"ל אעפ"י שקשה הדבר לומר שישלח מלאכים להשתמש בהם לצרכו ולא שלח מעבדיו, עכ"ז מוכרחים אנו לפרש כן אחר שאמר ויפגעו בו מלאכי אלהים וסמך ליה וישלח יעקב מלאכים, ודאי מהם היו. (רמ"ק ואל"ג וכו"פ) (דף קסא ע"ב-קסו ע"א, ובכיאורינו כרך ג עמ' תצו-תצח)

יעקב בא שלם עם השבטים שהיו חסידים שלמים

רבי אלעזר מוקים ליה להאי קרא בייעקב ר' אלעזר מפרש פסוק זה כי מלאכיו יצוה לך ביעקב אבינו, דקדשא בריה הוא אזמין בהדיה מלאכין משריין ממנן שהקב"ה הזמין עמו מחנות מלאכים הממונים לשמרו, בגין דהא איהו אתי שלים בשבטין עלאין פלהו שלמין פדקא יאות לפי שהוא בא שלם עם השבטים הנעלים והחשובים שהיו כולם חסידים שלמים כראוי, פמה דכתיב ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים, ואתמר וכבר נאמר לעיל שבאו לשמרו, והכא פיון דאשתזיב מניה דלכן והא אתפרש מניה ועתה כיון שניצל מלבן ונפרד ממנו, פדין אדדווגת עמיה שכינתא אז נתחברה אליו השכינה להיות תמיד עמו, ואתו משריין קדישין לסחרא ליה ובאו עם השכינה מחנות מלאכים קדושים לסבב אותו לשמרו, וכדין ויאמר יעקב פאשר

השכינה שרתה סביב דוד המלך

ושמרה אותו בבית אביש מלך גת

פתח רבי יצחק להביא ראיה כי מש"כ וישלח יעקב מלאכים, היינו מלאכי מרום, ואמר פתיב חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם, הא אוקמוה פסוק

מִלֶּאךָ יְהו"ה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם, אֲלֵא פִי מִלֶּאכְיוּ יִצְוֶה לָךְ, אֲלֵיךְ שְׁאָר מִלֶּאכְיִין, מִלֶּאךָ יְהו"ה סָבִיב דָּא שְׂכִינְתָּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמות ג ב) וַיִּרְא מִלֶּאךָ יְהו"ה אֲלֵיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, וּבְגִין כְּךָ חוֹנָה מִלֶּאךָ יְהו"ה סָבִיב לִירְאָיו, לְאַקְפֵּא לִיָּה בְּכָל סְטְרִין, בְּגִין לְשׁוּבָא לִיָּה, וְכַד שְׂכִינְתָּא שְׂרִיא בְּגוּיָה דְבַר נֶשׁ, כְּמָה מְשַׁרְיִין קַדִּישִׁין כְּלָהוּ אֲזַדְמָנוּ לְתַמְן.

תָּא חֲזִי פַד דְּוֹד מִלְפָּא אֲשַׁתְּזִיב מְאָכִישׁ מְלָךְ גַּת, כְּדִין אָמַר הָאִי, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא סַחְרָא לִיָּה, וְאֲשַׁתְּזִיב מְנִיָּהוּ מְאָכִישׁ וּמַעֲמִיָּה כָּל אֵינּוֹן דְּאַתְקִיפּוּ (נ"א דְאַקִּיפּוּ) בְּיָה, מַה כְּתִיב (ש"א כא יד) וַיִּתְהוֹלֵל בְּיָדָם, אֲמָאִי וַיִּתְהוֹלֵל, וַיִּשְׁתַּגַּע מִבְּעֵי לִיָּה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם פסוק טו) פִּי הִבַּאתֶם אֶת זֶה לְהִשְׁתַּגַּע עָלַי, אֲלֵא אֶהְדַּר עַל הָהוּא מְלָה דְאַמַּר דְּוֹד בְּקַדְמִיתָא, דְּכְתִיב (תהלים עג ג) פִּי קִנְאֵתִי בַּהוֹלְלִים וְגו', אָמַר לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲיִיף עַדִּיין אַנְתְּ אֲצַטְרִיף לְהָאִי, פִּינּוֹן דְּעָאֵל לְבִי אָכִישׁ וְאַתְקִיפּוּ בְּיָה, מַה כְּתִיב וַיִּתְהוֹלֵל בְּיָדָם, כְּפִינּוֹן הוֹלְלִים דְּקִנְיִ בְּקַדְמִיתָא, וְכְדִין אַתְיָא שְׂכִינְתָּא וְשְׂרִיא סַחְרָנִיָּה דְּדוֹד.

וְאִי תִימָא שְׂכִינְתָּא לָא שְׂרִיא אֲלֵא בְּאַחְסִנְתָּה דְּאִיָּהִי אַרְעָא קַדִּישָׁא, וְדָאִי לָא שְׂרִיא בְּגִין (דִּינְקִין) לִינְקָא מְנָה, אֲבָל לְאַגְנָא שְׂרִיא, וְהִכָּא פַד אַתָּא יַעֲקֹב מִבְּי לְבָן, כְּלָהוּ מְשַׁרְיִין קַדִּישִׁין סַחְרָן לִיָּה וְלָא אֲשַׁתָּאֵר בְּלַחְדוּדִי.

מתוק מדבש

מלאך ה' סביב ליראיו בשביל שהשכינה הקיפה אותו, ואשתזיב מנייהו מאכיש ומעמיה כל אינון דאתקיפו ביה וניצל מהם מאכיש ומעמו כל אלו שהתחזקו כנגדו. מה כתיב ויתהולל בידם פי' שעשה מעשה סכלות בהיותו בידם, ושואל אמאי ויתהולל למה כתוב לשון ויתהולל שאינו לשון מורגל במקרא, וישתגע מפעי ליה היה צריך לומר וישתגע כמה דאת אמר פי' הבאתם את זה להשתגע עלי, אלא אהדר על ההוא מלה דאמר דוד בקדמיתא אלא הכתוב סובב על הדבר שאמר דוד מקודם דכתיב פי' קנאתי בהוללים וגו' פי' שהיה דוד מתמיה למה ברא הקב"ה את ההוללות, אמר ליה קדשא בריך הוא חייף עדיין אנת אצטריף להאי א"ל הקב"ה עדיין תצטרך להוללות, פינן דעאל לבי אכיש ואתקיפו ביה כיון שבא לבית אכיש והתחזקו כנגדו, מה כתיב ויתהולל בידם פירוש כפאינון הוללים דקני בקדמיתא כאותם ההוללים שקנא בהם תחילה, ר"ל שדוד זכר מה שאמר כי קנאתי בהוללים, וכיון שראה שהוצרך לכך הצדיק עליו את הדין וכדין אתיא שכינתא ושריא סחרניה דדוד ואז באה השכינה ושרתה סביב דוד ושמרה אותו מידם. (רמ"ק ומפרשים)

ואי תימא שכינתא לא שריא אלא באחסנתה דאיהי ארעא קדישא ואם תאמר הלא אין השכינה שורה

זה כבר פירשו חז"ל, אבל עתה נפרש באופן זה, כי לכאורה קשה באתר חד כתיב פי' מלאכיו יצוה לך, מלאכיו סגיאיין משמע הרבה מלאכים, והכא חד וכאן נאמר רק מלאך אחד דכתיב חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם ומתרוץ אלא פי' מלאכיו יצוה לך, אליו שאר מלאכין אלו הם שאר מלאכים הנשלחים אל האדם לשמרו בכל דרכיו, ומש"כ מלאך ה' סביב, דא שכינתא הנקראת מלאך ה' לפי שהיא באה בשליחות מלמעלה אל עולם המלאכים להציל את הצדיק מרעתו, והביא ראיה לזה כמה דאת אמר וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה ושם היתה השכינה שנגלתה אל משה, ובגין כך חונה מלאך ה' סביב ליראיו פי' השכינה חונה סביב ליראיו לאקפא ליה בכל סטריין בגין לשווא ליה להקיף אותו מכל צדדיו סביב כדי להצילו מכל פגע רע, וכד שכינתא שריא בגויה דבר נש וביותר כאשר השכינה שורה ממש בתוך האדם שהוא סוד מרכבה אליה, אז כמה משריין קדישין כלהו אדדמנו לתמן הרבה מחנות מלאכים קדושים מזדמנים שם יחד עם השכינה. (רמ"ק ומפרשים)

תא חזי פד דוד מלפא אשתזיב מאכיש מלך גת בא וראה כאשר דוד המלך ניצל מאכיש מלך גת, כדין אמר האי בגין דשכינתא סחרא ליה אז אמר פסוק זה של חונה

הקב"ה רצה שיעקב ינצח את שרו של בלא סיוע המלאכים

אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, אִי הָכִי (ס"א דְּכֻלְהוּ מִשְׁרַיִן קְדִישִׁין אָתוּ בְּהַדְיָה וּשְׂכִינְתָא בְּהַדְיָה), אֲמַאי כְּתִיב וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וְגו', אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּגִין דְּאֲעִיל גְּרַמְיָה לְסַפְנָה, וְהוּהוּ חָמֵי לְהֵיכָל סַפְנָה בְּעֵינָיו, אֵינּוּן אֲתַפְרְשׁוּ מִנְיָה, וּכְדִין אָמַר קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמָת, אֲלִין אֵינּוּן מִשְׁרַיִן קְדִישִׁין דְּאֲתַפְרְשׁוּ מִנְיָה.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, בְּגִין לְשַׁבְּקָא לִיה עִם הַהוּא מִמְּנָא דְעֵשׂוֹ, דְּבַרְשׁוּתָא עֲלָאָה הָוָה אָתִי, וְאֲלִין אֲזִלִּי לְמִימַר שִׁירְתָא, דְּמָטָא זְמַנְיָהוּ לְשַׁבְּחָא לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּהֵיכָל שְׁעָתָא, וּלְבַתֵּר אֶהְדְּרוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמָת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ וְגו', וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹת, מַחְנֶה שְׂכִינְתָא וְכָל בֵּיתֶיהָ.

מתוק מדבש

שלא להטריח את בוראו לעשות לו נס, ושמא אין עושין לו נס, וכדין ואז כשפירשו ממנו המלאכים אמר קטנתי מפל החסדים פי נתמעטתי מכל מלאכי החסד שבאו לגמול עמי חסד לשמרני, ומפל האמת ומכל מלאכי רחמים שהיו עמי, וזה שאמר אלין אינון משריין קדישין דאתפרשו מניה אלו הם אותם מחנות המלאכים שנפרדו ממנו. (רמ"ק ורס"ג ומפרשים)

רַבִּי יִצְחָק אָמַר פְּלִיג וְאֵמַר שְׁלָא חֲטָא יַעֲקֹב בְּמָה שְׁנִשָּׂאָר לְבָדוֹ, וְהִטְעַם שְׁנִפְרְדוּ מִמְּנֵי הַמְּלָאכִים, בְּגִין לְשַׁבְּקָא לִיה עִם הַהוּא מִמְּנָא דְעֵשׂוֹ דְּבַרְשׁוּתָא עֲלָאָה הָוָה אָתִי כְּדִי לְהַשְׁאִיר אֶת יַעֲקֹב לְבָדוֹ עִם שְׂרוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ שְׁבָא אֵלָיו בְּרִשׁוֹת עֲלִיּוֹן, לְפִי שְׂרֵצָה הַקַּב"ה שִׁינְצַח יַעֲקֹב אֶת שְׂרוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ בְּלֹא סִיוַע הַמְּלָאכִים, וַיּוֹדֶה לוֹ עַל הַבְּרִכּוֹת שֶׁבְּרַכּוֹ אֲבִיו, וּלְפִי זֶה הָיָה דִּי שֶׁהַמְּלָאכִים יִתְפָּרְשׁוּ לְצַד אַחֵר וְלֹא יִסְתַּלְקוּ לְגַמְרִי, אֲלֵא דֶּרֶךְ אֲגַב וְאֲלִין אֲזִלִּי לְמִימַר שִׁירְתָא דְּמָטָא זְמַנְיָהוּ לְשַׁבְּחָא לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּהֵיכָל שְׁעָתָא אֲלוֹ הַמְּלָאכִים הִלְכוּ לִזְמַר שִׁירָה, שֶׁהִגִּיעַ זְמַנָּם בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לְשַׁבַּח לְהַקַּב"ה, וּלְבַתֵּר אֶהְדְּרוּ וְאָח"כ חָזְרוּ אֵלָיו הַמְּלָאכִים הָדָא הוּא דְכְּתִיב קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמָת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ וְגו' פִּי שְׁקַטְנִי כִּשְׁהִלְכוּ מִמֶּנִּי הַמְּלָאכִים, וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחְנוֹת דִּהֵינּוּ מַחְנֶה שְׂכִינְתָא וְכָל בֵּיתֶיהָ מַחְנֶה הַשְּׂכִינָה שֶׁחָזְרָה אֵלָיו וְכָל בֵּיתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב.

(דף קסו ע"א, ובביאורינו כרך ג עמ' תק-תקא)

אלא בנחלתה שהיא ארץ הקדושה, ואיך שרתה על דוד בגת שהיא בחוץ לארץ, ומתוך ודאי לא שריא בגין לינקא מנה ודאי אינה שורה בחוץ לארץ כדי שיוכלו לינק שפע ממנה, כי רק בא"י היא משפעת שפע ליושביה, אבל לאנגא שריא אבל להגן על איזה צדיק היא שורה גם בחוץ לארץ. והכא פד אתא יעקב מפי לבן וכאן כשבא יעקב מבית לבן אפילו שהיה עדיין בחוץ לארץ, פלהו משריין קדישין סחרן ליה ולא אשתאר בלחודוי באו כל מחנות המלאכים הקדושים עם השכינה והקיפו אותו לשמרו ולא נשאר לבדו. (רמ"ק ורס"ג ומפרשים) (דף קסו ע"א, ובביאורינו כרך ג עמ' תצח-תק)

הקב"ה רצה שיעקב ינצח את שרו של בלא סיוע המלאכים

אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה שְׁאֵל מַר' יְהוּדָה, אִי הָכִי דְכֻלְהוּ מִשְׁרַיִן קְדִישִׁין אָתוּ בְּהַדְיָה וּשְׂכִינְתָא בְּהַדְיָה אִם כֵּן שְׁכַל מַחְנוֹת מְלָאכִים קְדוּשִׁים בְּאוֹ עִם יַעֲקֹב וְהַשְּׂכִינָה הֵיטָה עִמוֹ וְשִׁמְרָהּ אֹתוֹ, אֲמַאי כְּתִיב וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וְגו' אִנְהּ הִלְכָה הַשְּׂכִינָה וְכָל אֹתָם מַחְנוֹת הַמְּלָאכִים שֶׁהָיוּ עִמוֹ לְשִׁמְרוֹ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּגִין דְּאֲעִיל גְּרַמְיָה לְסַפְנָה לְפִי שֶׁהִבִּיא אֶת עֲצָמוֹ לְסַכְנָה כִּי הָיָה שֵׁם מְדַבֵּר שֵׁם מְקוֹם שֶׁהִזִּיקָא שְׂכִיחָא מֵאַחַר שְׁנִשָּׂאָר יַחֲדִי בְּלִילָה וְשִׁיסָה אֶת הַכֶּלֶב בְּעֲצָמוֹ וְהוּי כְּמַתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ, וְהוּהוּ חָמֵי לְהֵיכָל סַפְנָה בְּעֵינָיו וְרָאָה אֶת הַסַּכְנָה בְּעֵינָיו וְעַכ"ז לֹא חָשַׁשׁ לָהּ, אֵינּוּן אֲתַפְרְשׁוּ מִנְיָה לְכֵן אֹתָם הַמְּלָאכִים נִפְרְדוּ מִמְּנֵי, כִּי אֲסוּר לְאָדָם לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּסַכְנָה

המשפיל רוחו ולבו ורצונו לפני השי"ת, נהפך היצה"ר לפניו לעבד

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים, רַבֵּי שְׁמֻעוֹן פֶּתַח וְאֶמֶר, (משלי יב ט) טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ, מִמֵּתֶכֶּד וַחֲסֹר לָחֶם, הַאִי קָרָא עַל יֵצֵר הָרַע אֶתְמַר, בְּגִין דְּאִיהוּ מְקַטְרָגָא תְּדִיר לְגַבֵּי בְּנֵי נֶשָׂא, וַיֵּצֵר הָרַע אִיהוּ אָרִים לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה דְּבַר נֶשׁ בְּגַאּוּתָא, וְאִזִּיל אֶבְתְּרִיָּה מְסַלְסַל שְׁעָרִיָּה וּבְרִישִׁיָּה, עַד דְּאִיהוּ אֶתְגָּאֵי עַלִּיָּה וּמְשִׁיף לִיָּה לְגִיָּהֶנָּם, אָבַל טוֹב נִקְלָה הֵהוּא דְּלֹא אִזִּיל אֶבְתְּרִיָּה דִּיֵּצֵר הָרַע, וְלֹא אֶתְגָּאֵי כָּלִל, וּמְאִיף רוּחִיָּה וְלִבִּיָּה וְרַעוּתִיָּה לְגַבֵּי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּכְדִין הֵהוּא יֵצֵר הָרַע מִתְּהַפֵּף לְעֶבֶד לוֹ, דְּלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עַלּוּי, וְהֵהוּא בַר נֶשׁ שְׁלִיט עַלּוּי, כְּמָה דְּאֵת אֶמֶר (בראשית ד ז) וְאֵתָה תִּמְשָׁל בּוֹ. מִמֵּתֶכֶּד, כְּמָה דְּאֶמְרֵן דְּאִיהוּ אוֹקִיר גְּרַמִּיָּה מְסַלְסַל בְּשְׁעָרִיָּה אֶתְגָּאֵי בְּרוּחִיָּה, וְאִיהוּ חֲסֹר לָחֶם, חֲסֹר מְהִימְנוּתָא, כְּמָה דְּאֵת אֶמֶר (ויקרא כא כב) לָחֶם אֱלֹהֵי'וֹ וְגו', (שם פסוק ו) לָחֶם אֱלֹהֵיָהּ הֵם מְקַרְיָבִים וְגו'.

מתוק מדבש

קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא ומשפיל רוחו ולבו ורצונו אל הקב"ה, וּכְדִין הֵהוּא יֵצֵר הָרַע מִתְּהַפֵּף לְעֶבֶד לוֹ דְּלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עַלּוּי אוֹ הֵצֵר הָרַע מִתְּהַפֵּף לוֹ לְעֶבֶד וְאִינוּ יָכוֹל לְשַׁלֹּט עַלּוּי, וְהֵהוּא בַר נֶשׁ שְׁלִיט עַלּוּי וְעוֹד שׁוֹה הָאָדָם שׁוֹלֵט עַל הֵצֵר הָרַע כְּמָה דְּאֵת אֶמֶר וְאֵתָה תִּמְשָׁל בּוֹ פִּרְשִׁי אִם תְּרַצָּה תִּתְּגַבֵּר עַלּוּי. (רמ"ק ומפרשים)

מִמֵּתֶכֶּד פִּירוּשׁוֹ כְּמָה דְּאֶמְרֵן, דְּאִיהוּ אוֹקִיר גְּרַמִּיָּה מְסַלְסַל בְּשְׁעָרִיָּה אֶתְגָּאֵי בְּרוּחִיָּה כְּמֵ שְׁאִמְרֵנוּ שְׁהוּא מְכַבֵּד אֶת עֲצֻמוֹ ע"י שְׁמַסְלֵסל בְּשַׁעְרוֹ וּמִתְּגַאָּה בְּרוּחוֹ, וְאִיהוּ חֲסֹר לָחֶם פִּירוּשׁוֹ חֲסֹר מְהִימְנוּתָא חֲסֹר אִמוּנָה, ר"ל חֲסֹרָה לוֹ הַשְּׂרָאָת הַשְּׁכִינָה הַנִּקְרָאָת לָחֶם, כְּמָה דְּאֵת אֶמֶר לָחֶם אֱלֹהֵי'וֹ וְגו' וְעוֹד כְּתוּב לָחֶם אֱלֹהֵיָהּ הֵם מְקַרְיָבִים וְגו' שְׁפִירוּשׁוֹ שְׁעַל יַדֵּי הַקְּרַבְנוֹת מְקַרְבִּים וּמְחַבְרִים אֶת הַשְּׁכִינָה הַנִּקְרָאָת לָחֶם אֶל בְּחִינַת הַתְּפָאָרֶת. (רמ"ק ורמ"ג ומפרשים) (דף קסו ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תקב-תקד)

המשפיל רוחו ולבו ורצונו לפני השי"ת, נהפך היצה"ר לפניו לעבד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים כְּדִי לְפַרֵשׁ פְּסוּק זֶה, רַבֵּי שְׁמֻעוֹן פֶּתַח וְאֶמֶר הַקְּדִים לְפַרֵשׁ מִש"כ טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ מִמֵּתֶכֶד וַחֲסֹר לָחֶם, הַאִי קָרָא עַל יֵצֵר הָרַע אֶתְמַר פְּסוּק זֶה נֹאמֵר עַל הֵצֵר הָרַע, בְּגִין דְּאִיהוּ מְקַטְרָגָא תְּדִיר לְגַבֵּי בְּנֵי נֶשָׂא לְפִי שְׁהוּא מְקַטְרָג וְלֹחֵם תְּמִיד עִם בְּנֵי אָדָם וְרוּצָה לְהַחֲטִיאֵם, וַיֵּצֵר הָרַע אִיהוּ אָרִים לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה דְּבַר נֶשׁ בְּגַאּוּתָא וַיֵּצֵר הָרַע מְגַבִּיָּה לְבוֹ וְרַצוֹנוֹ שֶׁל הָאָדָם בְּגַאוּתָא, וְאִזִּיל אֶבְתְּרִיָּה מְסַלְסַל שְׁעָרִיָּה וּבְרִישִׁיָּה וְהָאָדָם הוֹלֵךְ אַחֲרָיו מְסַלְסַל בְּשַׁעְרוֹ וּמִיפָּה אֶת רֵאשׁוֹ, עַד דְּאִיהוּ אֶתְגָּאֵי עַלִּיָּה וּמְשִׁיף לִיָּה לְגִיָּהֶנָּם עַד שְׁהֵצֵר הָרַע מִתְּגַאָּה עַלּוּי וּמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ לְגִיָּהֶנָּם. אָבַל טוֹב נִקְלָה פִּירוּשׁ הֵהוּא דְּלֹא אִזִּיל אֶבְתְּרִיָּה דִּיֵּצֵר הָרַע וְלֹא אֶתְגָּאֵי כָּלִל זֶה שְׁאִינוּ הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הֵצֵר הָרַע וְאִינוּ מִתְּגַאָּה כָּלִל, וּמְאִיף רוּחִיָּה וְלִבִּיָּה וְרַעוּתִיָּה לְגַבֵּי

שובח דא שירתא

בספר שערי היחוד ואמונה (בהקדמה דף ג ע"ב) העלה דאין בדורותינו בחינת נשמה של עם הארץ או פשטן או מקובל לבד, כי כל הנשמות המצויות הם מורכבות, כך שיש בכח נשמת כל אדם להשיג את כל חלקי פרד"ם (פ'שט ר'מו ד'רוש ס'וד) התורה, כפי ערכו.

פּרשׁת וַיִּשְׁלַח תְּשִׁיב

לְקַבְּלַת הַעֲלוֹן מִיַּדֵּי שְׁבוּעַת יֵשׁ לְשִׁלּוּחַ אִימִיל בְּכַתּוּבַת: 3022233@gmail.com

ד

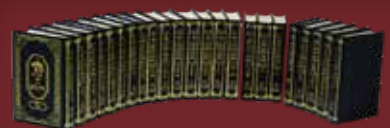
הזתה הקדוש"ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: